

عملکرد و کیفیت ارائه‌دهندگان، تقویت مراقبت‌های اولیه، مدیریت بیماری‌های مزمن و توجه بیشتر به پیشگیری، از الزامات حرکت به سمت خرید راهبردی محسوب می‌شوند. در چنین الگویی، منابع بیمه‌ای صرفاً هزینه‌های جاری نیستند؛ بلکه می‌توانند ابزاری برای ارتقای کیفیت و پیشگیری از هزینه‌های قابل اجتناب در آینده باشند.البته تحقق این تحول، تنها به فناوری و سامانه‌های اطلاعاتی وابسته نیست.

سرمایه انسانی و ظرفیت تخصصی سازمان بیمه‌گر نیز باید متناسب با این تغییر رویکرد توسعه یابد. بیمه سلامت آینده به کارشناسانی نیاز دارد که در کنار دانش بیمه‌ای، با اقتصاد سلامت، تحلیل داده، ارزیابی فناوری‌های سلامت، راهنماهای بالینی و روش‌های نوین پرداخت نیز آشنا باشند.

هم‌زمان، شفافیت قراردادها، تعریف شاخص‌های کیفیت، تقویت نظام پایش و ارزیابی و ایجاد ارتباط مؤثر میان بیمه‌گر، ارائه‌دهندگان خدمت و سیاست‌گذاران، از الزامات شکل‌گیری یک نظام خرید راهبردی کارآمد است.در نهایت، آینده بیمه‌های پایه را می‌توان در عبور از نقش سنتی «پرداخت‌کننده هزینه» به سمت نقش «خریدار هوشمند سلامت» جست‌وجو کرد. خرید راهبردی می‌تواند منابع محدود بیمه را از یک جریان صرفاً مالی، به اهرمی برای ارتقای کیفیت، افزایش کارایی، پیشگیری از هزینه‌های قابل اجتناب و تقویت عدالت در سلامت تبدیل کند.این تغییر رویکرد، صرفاً تغییر در شیوه پرد

اخت نیست؛ بلکه تغییری در نگاه به مأموریت بیمه سلامت است؛ تغییری که می‌تواند بیمه‌گر را از یک نهاد صرفاً پرداخت‌کننده، به یکی از بازیگران مؤثر در حکمرانی سلامت و هدایت منابع به سوی سلامت بهتر تبدیل کند.